

manj važne stvari, ki se tičejo graškega mesta. Zastran podpore za višo realko v Mariboru se vzdigne ostra debata, ostane vendar pri predlogu finančnega odseka, da hočejo podpirati, ali zdaj še ne! — Pa zakaj bi tako hitro, saj je šola na Slovenskem! — Potem je prišla še strašna množina prošenj na vrsto, ktere so bile rešene.

V zadnji seji 3. septembra namestnik žl. Kūbek odgovori na interpelacijo dr. Vošnjaka in tovaršev zastran ravnopravnosti narodov v Štajarski, do tega, da se vse slovenske prošnje rešujejo pri uradih slovensko, in da se uradje sploh, če je potreba, slovenski, če se vendar pri nekterih uradih nabajajo uradniki ki ne vejo slovenski, je vzrok to, ker ni zadosti slovenskih. — Ker so slovenski na Nemškem. — V šolah pa je tako vse v redu. (?) Akademija v Ljubljani ni potrebna za nas, ker se bode tako lahko vsak v Gradcu tudi slovensko učil. — Bomo videli. — Neke prošnje so se rešile, neke pa izročile deželnemu odboru, med temi so tudi naše slovenske. — In one proti nam, kterih žalibog naši poslanci niso mogli zagovarjati. — Deželni glavav sklene zbor s trikratnim „H-eh!“ na cesarja.

V Kranjskem deželnem zboru je bila najvažnejša seja 30. avgusta. Govorilo se je o adresi do cesarja, o slovenskem programu ki obsega vse naše zadeve, vse naše doseganje težnje. Od nemškutarke strani je govoril Kalt negger, od slovenske Zarnik, dr. Costa, Razlag in Bleiweis. — Slovenski govorniki so se izvrstno skazali. Nemčurji niso hoteli voliti v državni zbor, in grof Margheri, kterega je volila narodna večina izmed velikoposestnikov, ni prevzel poslanstva. Voljeni so za državne poslance: Horak, Murak, Kosta, Svetec in grof Barbo. Po volitvi se je deželni zbor sklenol. —

V Goriskem deželnem zboru so bile stavljenе mnoge prav izvrstne interpelacije. Med interpelacijami je najvažnejša za celo Slovenijo ona, ktero je stavil dr. Lavrič s tovarši, v kateri je izrečeno, kako je že višje 100 000 Slovencev vseh stanov zbranih v večih javnih zborih soglasno izreklo, kako živo hrepenijo po tem, da se slovenski jezik vpelje v uradnje Slovincem predp. stavljenе, in da se začnejo po vseh nižih in viših šolah predavati vsi predmeti v slovenskem jeziku. — V državni zbor sta bila izvoljena gg. Črne in grof Strassoldo. Pretis se ni dal voliti. V deželni odbor pa so voljeni gg. Payer, Deperis, Lavrič in Gorjup.

Česki deželni zbor je po želji českih poslancev za tako dolgo nehal zborovati, dokler dotični odsek ne izdela adrese in dokler cesar na njo ne odgovori. Če bo državni zbor tedaj čakal na česke poslance, se še tako hitro ne bo odprl. —

Gališki deželni zbor je volil poslance v državni zbor.

Vorarlberški deželni zbor je sklenol federalistično adreso na cesarja.

Tirolski deželni zbor je vendar začel zborovati, ker so vsi poslanci storili predpisano obljubo.

Na zgornjem Avstrijskem trije izvoljeni konservativci niso hoteli sprejeti volitve v državni zbor. Liberalci se za to odpoved niso zmenili.

Vesti o ministerski krizi na Dunaju se niso potrdile. Cesar odobrava popolnoma namere ministerstva, ki grejo na to, da se oživi porazumljenje med narodi. Ministerska kriza še le bo, če bode državni zbor jako ust voveren.

V Česki se Nemci in narodni zmirom pogajajo in pravi se, da se bodo vendar spravili. V kratkem se bode tudi določilo, ali grejo Čehi v državni zbor ali ne. Če ne bodo šli, se bode deželni zbor razpustil in bodo direktne volitve v državni zbor. S tem hoče morebiti vlada spravo med Čehi in Nemci pospešiti. Nadvojvoda Albrecht dela za česko spravo — na dvoru.

Iz Francoske. 3. septembra so vsi ministri razglasili proklamacijo, v kateri pravijo: Francozi! Velika nesreča je domovino zadela. Po tridnevni bitvi je 40.000 mož vjetih in kapitulacija sklenjena. Ta neusmiljena nesreča našega poguma ni potrla. Pariz se mora braniti. V malo dneh bo ena armada pred pariškim ozidjem. Druga nova armada se zbira za reko Loire. Vaše domoljubje, edinost, odvažnost bode Francosko rešilo. Pové se potem, da je cesar vjet v boju. 4. sept. je Jules Favré v zbornici nasvetoval, naj cesar in njegova rodovina izgubi vse ustavne pravice in naj se voli odbor, ki bode vlado v roke vzel. Zbornica je molče na to odšla. Zvečer so bile tribune in sobana zbornice od naroda zasedene, ki je viharo zahteval odstaviti cesarja in rodovino in razklicati republiko. Po

ulicah je bilo neprestano klicanje: Živela republika! Vse se je pobratilo. Gambetta in poslanci levece proklamirajo odstavljenje dinastije. V Hôtel de Ville se je sestavila provizorna republikanska vlada. 5. septembra je že bila začasna francoska vlada tako-le sestavljena: Favre je minister zunajnih zadev, Gambetta notrajnih, gen. Leflo je minister vojne, Fourichon min. marine, Cremieux minist. pravosodja, Picard min. financij, Simon min. uka, Davrient min. delanja, in Magnin je minister poljedelstva; Trochu ostane general-gouverneur v Parizu. Za brambo mesta je že vse pripravljeno. 5. septembra je bila razglašena republika in razpuščena zbornica postavodajna in senat. Trochu je prezident republike. Oznanilo se je, da so vsi politični hudodeleci pomiloščeni, in da zdaj vsak smé orožje kovati in prodavati.

Francosko cesarico Eugenijo sta poslanca Meternich in Negro komej rešila iz Tulerij. Zdaj je na potu v Belgijo.

Iz Italije se piše, da se še vlada zmirom zlo oborožuje, konji se kupujejo za armado ali s silo jemljó. Prebivalci Nice so poslali adreso do vlade, da hočejo spet biti združeni z Italijo.

V Dalmaciji je zlo veliko veselje med Slovani, ker je general Rodič imenovan za cesarskega namestnika v Dalmaciji, in Ljubiša za deželnega glavava. Deželni zbor tudi pošlje poslance v državni zbor, ali samo zato, da volijo delegacije in se vdeležijo državnega proračuna.

Novičar.

(Tabor) bode 18. t. m. v Žopračah blizo Vrbe tik Rožeške ceste na Koroškem. Vabila so že razposlana. Tabor se bode začel ob 4. popoldne.

(Vsi slovenski zastopniki dalmatinskega deželnega zbora) so dr. J. Bleiweisu po telegrafu naznanili živo obžalovanje o smrti dr. Tomana, ter izrekli željo, naj se zahvala izreče vsem društvom, ki so spreved slavnega mrliča tako častno spremljali.

(Za povzdigo živinoreje) na Kranjski se je nakupilo v zgornji Štajarski 17 bikov muricodolskega plemena, in so se tudi že razdelili med gospodarje, kterim so bili namenjeni, zdaj se bodo še nakupili na Koroškem biki beljanskega plemena.

(Ostrupljeni krastavci — murke.) V Peštu je gospa nekega uradnika hotela pospešiti okisnjenje krastavcev s tim, da je med nje djala košček bakra (kufra), ko je vendar rodovina te krastovce jedla, so se vsi tako zlo ostrupili, da so bili komej smrti rešeni.

Tržna cena pretekli teden.

	V Varaždinu		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	š.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4	54	4	95	5	—	4	50
Rži	3	32	3	60	3	60	3	90
Ječmena	2	80	3	20	3	50	2	70
Ovsa	2	4	2	85	2	30	2	20
Turšice (koruze) vagan	3	90	3	95	3	95	3	80
Ajde	3	—	3	10	3	10	2	70
Prosa	2	80	2	40	3	—	2	50
Krompirja	1	30	1	10	1	10	1	20
Govedine funt	—	20	—	27	—	24	—	26
Teletnine	—	22	—	28	—	24	—	25
Svinjetine črtnve funt	—	28	—	28	—	28	—	26
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	9	—	10	50	8	50	11	—
" 18"	—	—	6	—	6	20	—	—
" 36" mehkih "	4	—	—	—	6	20	8	—
" 18"	—	—	4	50	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	60	—	50	—	80
" mehkega "	—	50	—	50	—	45	—	70
Sena cent	1	10	1	80	1	70	2	30
Slame cent v šopah	1	—	1	60	1	—	1	80
" za steljo	—	85	0	90	0	90	1	—
Slanine (šepa) cent	42	—	42	—	40	—	38	—
Jajec pet za	—	10	—	10	—	10	—	10

Napoleonor velja 9 fl. 96 kr. a. v.

Ažijo srebra 123 60.

Narodno drž. posojilo 65.25.

Loterijske srečke.

V Trstu 3. septembra 1870: 14 37 43 30 24

Prihodno srečkanje je 17. septembra 1870